

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Augustini in euangelium secundum Iohannem sermones
CXXVIII - Cod. Aug. perg. 47**

Augustinus, Aurelius

[Reichenau ?], [14. Jh.]

Sermo XVIII

[urn:nbn:de:bsz:31-64194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-64194)

uestrum ad uidendum uerbum, & ipsius luce reuerberati ad solita reci-
distis. Rogate medicum ut adhibeat collyria mordacia, praecepta iustitiae;
est quod uideas, sed non est unde uideas; non mihi antea credebas quia est
quod uideas, duce quadam ratione adductus es, propinquasti, intendisti,
palpatasti, & fugisti; scis certe esse quod uideas, sed idoneum te non esse
qui uideas; Ergo curam ^{uolentes} quaerunt collyria, noli mentiri, noli perjurare, noli
ad ulterare, noli furari, noli fraudare, sed consueta & cum aliquo dolore a consu-
tudine reuocaris, hoc est quod mordet sed sanat; nam dico tibi liberius ex amo-
re & meo & tuo, si curari destiteris, & esse idoneus ad perfruendum hac luce negle-
xeris, ualitudine oculorum tuorum tenebras amabis, & amando tenebras in
tenebris remanebis, & remanendo in tenebris, & iam in tenebris exteriores pro-
ideris, ibi erit flatus & stridor dentium; si nihil in te faciebat amor lucis, faciat
timor doloris; Sufficiens me locutum arbitror & lectionem tamen euan-
gelicam non finiu; si dicam reliqua, onerabo uos, & timeo ne & iam quod haustum
est effundatur; sufficiant ergo ista caritati uestrae; debitores sumus non nunc
sed semper quamdiu uiuimus, quia propter uos uiuimus; uerum tamen uitam
istam nostram infirmam, laboriosam, periculosam in hoc mundo, consola-
mini bene uiuendo, nolite nos contristare & adterere malis moribus uestris;
Cum enim offendimur mala uita uestra, si refugiamus a uobis, & separemus
nos a uobis, & a uos non accedamus, nonne conquerimini & dicetis, & si langue-
bamus curam & si infirmabamur uisitare & ecce curamus, ecce uisitamur,
sed non nobis fiat quomodo audistis ab apostolo, timeo ne sine causa laboraue-
rim in uobis, **EXPLICIT TRACTATUS XVIII.**

**INCIPIT XVIII. AB EO QUOD SCRIPTUM EST NON POTEST FILIUS
A SE FACERE QUICQUAM NISI QUOD UIDERIT PATREM FACIEN-
TEM: USQ. AD ID QUOD AIT. QUIA NON QUAERO UOLUNTATEM
MEAM SED UOLUNTATEM EIUS QUI MISIT ME.**

Sermone pristano quantum nostrum mouit affectum & intellegendi
paupertatem, loquuti sumus ex occasione uerborum euangelicorum
ubi scriptum est non potest filius a se facere quicquam nisi quod uiderit
patrem facientem. quid sit uidere filii, hoc est uidere uerbi, quia filius uer-
bum, & quia per uerbum facta sunt omnia, & quomodo possit intellegi quod
uideat primo filius patrem facientem, tunc demum & ipse faciat quae facta
conspexerit, cum pater nihil nisi per filium fecerit. Omnia enim per ipsum
facta sunt, & sine ipso factum est nihil. Non tamen explicatum aliquid
diximus, sed quia nec explicatum aliquid intelleximus; aliquando quippe
sermo deficit & iam ubi intellectus proficit, quanto magis sermo patitur

defectionem: quando intellectus non habet perfectionem, nunc itaq, quan-
tum dñs donat. breuiter per curramus lectionem. & uel hodie expleamus de-
bitum pensum: si quid forte remanserit uel temporis uel uirium retractabi-
mus: si potuerimus quantum & a nobis & apud uos fieri potest, quid sit uidere
uerbi demonstrari uerbo non potest; Omnia quippe dicta sunt hic, quae si in-
tellegantur secundum humanum sensum carnaliter, nihil aliud nobis facit
anima plena fantasmatibus, nisi quasdam imagines uelut duorum hominum
patris & filii; unius ostendentis, alterius uidentis, unius loquentis, alterius
audientis, quae omnia idola cordis sunt; quae si iam deiecta sunt in templis
suis, quanto magis deicienda sunt de pectoribus xpianis. Non potest inquit
filius a se facere quicquam nisi quod uiderit patrem facientem; uerum est
hoc, tenet hoc, dum tamen non amittat quod in ipsius euangelii exordio
tenuistis, quia in principio erat uerbum & uerbum erat apud dñm & dñs erat
uerbum. & praecipue quia omnia per ipsum facta sunt; quod nunc enim
audistis coniungite illi auditui, & uerumq, concordet in cordibus uestris;
sic itaq, non potest filius a se facere quicquam nisi quod uiderit patrem facien-
tem, ut tamen pater ea quae facit non faciat nisi per filium. quia filius eius est
uerbum, & in principio erat uerbum & uerbum erat apud dñm & dñs erat uer-
bum. & omnia per ipsum facta sunt; quaecumq, enim ille fecerit. haec & filius
similiter facit. non alia sed haec. nec dissimiliter, sed similiter; Pater enim
diligit filium & omnia demonstrat ei quae ipse facit, ad hoc quod supra di-
xit. nisi quod uiderit patrem facientem, uidetur pertinere & quod omnia
demonstrat ei quae ipse facit; sed si pater demonstrat quae facit, nec filius
potest facere nisi pater demonstraerit, paterq, demonstrare non potest
nisi fecerit: consequens erit ut non per filium faciat omnia pater; porro si
fixum atq, inconcussum tenemus quia per filium omnia pater facit, ante
quam faciat demonstrat filio; Nam si pater cum fecerit, demonstrat filio ut
filius demonstrata faciat quae demonstrata iam facta sunt; aliquid pro-
culdubio pater sine filio fecit; sed non facit pater aliquid sine filio, quia fili-
us dñi uerbum dñi est, & omnia per ipsum facta sunt. Remanet igitur fortasse,
ut quae pater factur us est, demonstrat facienda ut per filium sint facta;
Nam si filius ea facit quae pater facta demonstrat, ea quae pater facta demon-
strat, non utiq, per filium fecit; monstrari enim non possent filio nisi fac-
ta. facere filius non possit nisi monstrata; ergo sine filio facta. sed uerum
est, omnia per ipsum facta sunt; ergo antequam facta monstrata sunt;
sed hoc diximus differendum esse, quo redeundum sit per cursa lectione,
si ut diximus aliquid uel temporis uel uirium nobis remanserit, ad ea quae

*filius facit
quae pater
similiter:*

*reuerbera...
nordica...
luna...
pinq...
sed idone...
mari...
um aliquo...
m dicit...
fruentum...
Limando...
imendras...
cibus...
lectio...
meo...
debtore...
umus...
nam in...
erere...
fragant...
inquer...
tae...
toto...*

distulimus tractanda, amplius audite & difficilius; & maiora his inquit demonstrabit ei opera, ut uos miremini; maiora his, quibus maiora, facile occurrit, his quae modo audistis curationibus languorum corporalium. De isto enim qui xxxviii. annos habebat in infirmitate & xpi uerbo sanatus est; nata est huius occasio tota sermonis; & propter hoc dñs dicebat potuit. maiora his demonstrabit ei opera, ut uos miremini; sunt enim opera maiora quam ista. & demonstrabit ea pater filio; non demonstrauit tamquam de praeterito, sed demonstrabit de futuro. hoc est demonstraturus est. Rursus difficilis oritur quaestio; est enim aliquid apud patrem quod filio nondum demonstratum sit. est aliquid apud patrem quod adhuc latebat filium quando ista filius loquebatur. Si enim demonstrabit hoc est demonstraturus est. nondum demonstrauit. & tunc filio demonstraturus est quando & istis. sequitur enim ut uos miremini, & hoc difficile est uidere quomodo tamquam temporaliter filio coeterno aliqua demonstrat aeternus pater. omnia scientia quae sunt apud patrem; quae sunt tamen illa maiora. hoc enim forte facile est intellegere; sicut enim pater inquit suscitauit mortuos & uiuificauit. sic & filius quos uult uiuificat; maiora ergo sunt opera mortuos suscitare quam languidos sanare; sed suscitauit pater mortuos & uiuificauit. sic & filius quos uult uiuificat; alius ergo pater alius filius, sed omnia per ipsum; ipsos itaq. filius quos & pater. quia non alia nec alter. sed haec filius similiter facit; ita plane intellegendum est & ita tenendum. sed memente quia filius quos uult uiuificat; tenete hic ergo non solum potestatem filii, uerum & iam uoluntatem; & filius quos uult uiuificat. & pater quos uult uiuificat. & ipsos filius quos & pater. ac per hoc eadem patris ac filii & potestas est. & uoluntas; quid est ergo quod sequitur. neq. enim pater iudicat quemquam sed iudicium omne dedit filio. ut omnes honorificent filium sicut honorificant patrem; quod ita subiunxit tamquam rationem reddens superioris sententiae; multum moue & intenti estote; filius quos uult uiuificat. pater quos uult uiuificat. filius suscitauit mortuos. sicut pater suscitauit mortuos. neq. enim pater iudicat quemquam; Si in iudicio suscitandi sunt mortui; quomodo pater suscitauit mortuos. si non iudicat quemquam. omne quippe iudicium dedit filio; In illo autem iudicio suscitantur mortui, & resurgent alii ad uitam, alii ad poenam; quod totum si filius facit. pater autem ideo non facit. quia pater non iudicat quemquam sed omne iudicium dedit filio. Contrarium uidebitur ei quod dictum est. sicut pater suscitauit mortuos & uiuificauit. sic & filius quos uult uiuificat; Simul ergo suscitant; si simul suscitant. simul uiuificant. simul ergo iudicant; quomodo itaq. uerum est. neq. enim pater iudicat quemquam. sed omne iudicium dedit filio; moue

aut interim propositae quaestiones, praestabit dñs ut solutae delectent; Ita est fr̄s omnis quaestio nisi intentum fecerit proposita, non delectabit exposita; Sequatur ergo ipse dñs, ne forte in his quae subnectit, aperiat se aliquantum; subtextit enim nubilo lucem suam, & difficile est aquilae morte uolare super omnem nebulam quae tegitur omnis terra, & uideat in uerbis dñi sincerissimam lucem; Ne forte ergo calos radiorum suorum discutiat caliginem nostram, & aliquantum se in consequentibus aperire dignetur. Dilatis istis sequentia uideamus; Qui non honorificat filium, non honorificat patrem qui misit illum; hoc uerum est & planum est; Omne quippe iudicium dedit filio sicut supra dixit, ut omnes honorificent filium sicut honorificant patrem; quid si inueniuntur qui patrem honorificant & non honorificant filium, non potest inquit fieri; qui non honorificat filium, non honorificat patrem qui misit illum; non potest ergo dicere aliquis, Ego patrem honorificabam, quia filium non noueram; si nondum filium honorificabas, nec patrem honorificabas; quid est enim honorificare patrem, nisi quod habeat filium. Aliud est enim cum tibi commendatur dñs quia dñs est, & aliud cum tibi commendatur dñs quia pater est; Cum tibi quia dñs est commendatur, creator tibi commendatur, omnipotens tibi commendatur; sp̄s quidem sumus, aeternus, inuisibilis, incommutabilis tibi commendatur; Cum uero tibi quia pater est commendatur, nihil tibi aliud quam & filius commendatur, quia pater dici non potest si filium non habet, sicut nec filius si patrem non habet; sed ne forte patrem quidem honorifices tamquam maiorem, filium uero tamquam minorem, ut dicas mihi, honorifico patrem, scio enim quod habeat filium, & non erro in patris nomine, non enim patrem intellego sine filio, honorifico tamen & filium tamquam minorem. Corripit ipse filius & reuocat e dicentem, ut omnes honorificent filium, non inferius, sed sicut honorificant patrem; qui ergo non honorificat filium, nec patrem honorificat qui misit illum; ego inquis maiorem honorem uolo dare patri, minorem filio; ibi tollis honorem patri, ubi minorem das filio, quid enim tibi aliud uidetur ista sententia, nisi quia pater aequalem sibi filium generate aut noluit aut non potuit; si noluit, inuidit; si non potuit, defecto; non ergo uides quia ita sentiendo ubi maiorem honorem uis dare patri, ibi es contumeliosus in patrem; proinde si honorifica filium, quomodo honorificas patrem, si uis honorificare & filium & patrem, Amen amen dico uobis quia qui uerbum ^{meum} audit & credit ei qui misit me, habet uitam aeternam, & in iudicium non uenit, sed transit; non nunc transit, sed iam transit, a morte in uitam; & hoc attendite, qui uerbum meum audit, & non dixit credit mihi, sed credit ei qui misit me, uerbum ergo filii

audiat ut patri credat; quare uerbum audit tuum, & credit alteri; nonne
 cum uerbum alicuius audimus, eidem uerbū proferentia credimus. Loquenti
 nobis fidem accommodamus. Quid ergo uoluit dicere, qui uerbū meū audit &
 credit ei qui misit me, nisi quia uerbum eius est in me; & quid est, audit uerbū
 meum, nisi audit me, credit autem ei qui misit me, quia cum illi credit, uerbo
 eius credit; cum autem uerbo eius credit, mihi credit, quia uerbum patris ego
 sum; pax ergo in scripturis, & omnia disposita, nequaquam rixantia, tu abice
 litem cordis tui. Intellege concordiam scripturarum, numquid contraria sibi
 diceret ueritas. Qui uerbum meum audit, & credit ei qui misit me, habet uitā
 aeternam, & in iudicium non uenit, sed transit a morte ad uitam; meministis
 quod superius posueramus, quia sicut pater suscitāt mortuos & uiuificat, sic &
 filius quos uult uiuificat; Incipit iam aperire se, & loqui de resurrectione mor-
 tuorum. Ecce iam resurgunt mortui; qui enim uerbum meum audit, & cre-
 dit ei qui misit me, habet uitam aeternam & in iudicium non uenit; Proba quia
 resurrexit, sed transit inquit a morte ad uitam; qui transit a morte ad uitam,
 nullo dubitante utiq. resurrexit. Non enim transit a morte ad uitam, nisi pri-
 mo esset in morte, & non esset in uitā. Cum autem transierit, erit in uitā & non
 erit in morte; mortuus ergo erat & reuixit, perierat & inuentus est; fit pro-
 inde iam quaedam resurrectio, & transeunt homines a morte quadam ad quan-
 dam uitam, a morte infidelitatis ad uitam fidei, a morte falsitatis ad uitam ueri-
 tatis, a morte iniquitatis ad uitam iustitiae, est ergo & ista quaedam resurrec-
 tio mortuorum, aperiat illam plenius & dilucescat nobis ut cepit, Amen amē
 dico uobis, quia uenit hora & nunc est, nos expectabamus in fine resurrectio-
 nem mortuorum, nam ita credidimus, immo non expectabamus sed plane ex-
 pectare debemus, neq. enim falsum credimus in fine mortuos resurrecturos;
 Cum ergo uellet dñs ih̄s insinuare nobis quandam resurrectionem mortuorū
 ante resurrectionem mortuorum, non sicut lazari uel filii illius uiduae uel
 filiae archisynagogi, qui resurrexerunt mortui. Nam & ipsorum mortuorū
 quaedam resurrectio facta est ante resurrectionem mortuorum, sed sicut
 hic dicit, habet inquit uitam aeternam, & in iudicium non uenit sed transit a morte
 ad uitam, ad quam uitam ad aeternam; Non ergo sicut corpus lazari, tran-
 sit enim & ille a morte sepulchri ad uitam hominū, sed non aeternam, iterum
 mortuus; resurrexerunt autem in fine saeculi mortui in uitam aeternā tran-
 sibunt; cum ergo uellet dñs noster ih̄s xp̄s magister caelestis uerbum patris &
 ueritas demonstrare nobis quandam resurrectionem mortuorum in aeternā
 uitam ante resurrectionem mortuorū in aeternā uitam, uenit hora inquit;
 tu proculdubio inbutus fide resurrectionis carnis expectabas horam illam

finis saeculi diem iudicii, quam ne in isto loco expectaret. addidit. & nunc est,
 quod ergo dicit, uenit hora non dicit de hora illa nouissima ubi in iussu in uoce
 archangeli & intubati dñs ipse descendat de caelo & mortui in xpo resurgent
 primo. deinde nos uiuentes qui reliqui sumus. simul cum illis rapiemur in nu-
 bibus ob uiam xpo in aera. & ita semper cum dño erimus; Uenit hora illa, sed n̄
 est nunc; hora uero ista quae sit ad uertate; Uenit hora & nunc est, quid in ea
 fit. quid. nisi resurrectio mortuorum, & qualis resurrectio. ut qui resurgunt.
 in aeternum uiuant; hoc erit in nouissima hora; Quid igitur. quomodo intelle-
 gimus duas istas resurrectiones. Numquid forte qui nunc resurgunt. tunc
 non resurgent. ut aliorum fiat nunc resurrectio. aliorum tunc. non est ita;
 nam ista resurrectione si recte credidimus resurreximus. & nos ipsi qui
 iam resurreximus. alteram in fine resurrectionem expectamus. sed &
 nunc in aeternam uitam resurreximus. si infide ipsa perseueranter manent,
 & tunc in aeternam uitam resurgemus. quando angelis coaequabimur, ipse
 igitur distinguit. ipse aperiat quod loqui ausi sumus, quomodo fiat resurrec-
 tio ante resurrectionem non aliorum & aliorum sed eorundem. nec talis
 qualis lazari. sed in uitam aeternam; aperiat plane; audi diluciscentē magistrū.
 & in labentem cordibus nostris solem nostrū. Non quem desiderant oculi carnis.
 sed cui aestuant aperiri oculi cordis; ipsum ergo audiamus; Amen amen dico
 uobis. quia uenit hora & nunc est. quando mortui; uide & exprimi resurrec-
 tionem; quando mortui audient uocem filii dī. & qui audierint uiuent;
 quare addidit. qui audierint uiuent, possent enim audire nisi uiuerent. suf-
 ficeret ergo. uenit hora & nunc est. quando mortui audient uocem filii dī; iam
 nos intellexeremus uiuentes eos. quando nisi uiuerent. audire non possent;
 non inquit quia uiuunt audiunt. sed audiendo reuiuiscunt. Audient. & qui
 audierint uiuent; quid est ergo audient. nisi ob audient. quantum enim
 perant ad auris auditum. non omnes qui audient uiuent; multi enī audi-
 unt & non credunt. audiendo & non credendo. non ob audiunt. non oboedi-
 endo non uiuunt; Itaq. hic qui audient. nihil est aliud quam qui ob audient;
 qui ergo ob audierint uiuent. certi sunt. securi sunt. uiuent; praedicatur
 xpi uerbum dī. filios dī per quem facta sunt omnia. certe dispensationis gra-
 tia assumpta carne natus ex uirgine. infans in carne. iuuenis in carne. pa-
 tiens in carne. moriens in carne. resurgens in carne. ascendens in carne. pro-
 mittens resurrectionem carni. promittens resurrectionem menti. menti
 ante carnem. carni post mentem; qui audit & ob audit uiuunt. qui audit & n̄
 ob audit. id est audit & contemnit. audit & non credit. non uiuunt; quare non
 uiuunt. quia non audit; quid est non audit. non ob audit; ergo qui audierint.

Resurrectio
 mortuorum.

uiuent; Adtende nunc quod dixeramus differendum. ut nunc si fieri potue-
 rit aperitur; subicit continuo de hac ipsa resurrectione. Sicut enim pater ha-
 bet uitam in semet ipso. sic dedit & filio habere uitam in semet ipso; quid est habere
 uitam pater in semet ipso. non alibi habere uitam. sed in semet ipso; uiuere quippe
 suum in illo est. non aliunde. non alienum est. non quasi mutuatur uitam. nec
 quasi particeps fit eius uitae quae non est quod ipse. sed habere uitam in
 semet ipso. ut ipsa uita sibi sit ipse; si potuero adhuc inde modicum quid dicere.
 exemplis propositis ad intellegendam uestram informandam dno adiuuante
 potero. & piate intentionis uestrae; uiuit dñs. uiuit & anima. sed uita dñi inmuta-
 bilis est. uita animae mutabilis est; dñs nec proficit. nec deficit. sed est ipse semper.
 in se est ita ut est. non alter nunc. alter postea. alter antea; animae uero uita
 ualde alter. atq. alter; uiuebat stulta. uiuit sapiens. uiuebat iniqua. uiuit iusta.
 nunc meminit. nunc obliuiscitur. nunc discit. nunc discere non potest. nunc
 perdit quod didicerat. nunc percipit quod amiserat; mutabilis uita animae. &
 cum uiuit anima in iniquitate. mors eius est. Cum autem fit iusta. fit particeps
 alterius uitae quae non est quod ipsa; erigendo se quippe ad dñm. & inherendo
 dño. ex illo iustificatur; dictum est enim. credenti in eum qui iustificat impium. —
 deputatur fides eius ad iustitiam; Deficiendo ab illo fit iniqua. proficiendo
 ad illum. fit iusta; Nonne uidetur tibi quasi aliquid frigidum igni ad motum
 fer uescere. remotum ab igne torpescere. Nonne uidetur tibi quiddam tenebro-
 sum. ad motum luci clarescere. remotum a luce nigrescere. tale quiddam est
 anima. non tale aliquid dñs. potest & homo dicere. habere se lucem nunc in oculis
 suis; Dicant ergo quasi quadam uoce proprie oculitui si possunt. habemus
 lucem in nobis ipsis; contra dicitur. non proprie dicitis habere uos lucem in uo-
 bis ipsis; habetis lucem. sed in caelo; habetis lucem. si forte nox est. sed in luna.
 in lucernis. non in uobis ipsis; nam clausi amittitis quod aperti percipitis.
 non in uobis ipsis habetis lucem; sole occidente tenetis lucem si potestis; nox
 est & lumine nocturno perfrui minime. subducta lucerna tenetis lucem; cū
 uero subtracta lucerna in tenebris remanetis. non lucem in uobis ipsis habetis.
hoc est ergo habere lucem in semet ipso. non indigere lucem ex altero. ecce ubi
si quis intellegat ostendit filium aequalem patri ubi ait. sicut habet pater
 uitam in semet ipso. sic dedit filio habere uitam in semet ipso. ut hoc solum inter-
 sit inter patrem & filium. quia pater habet uitam in semet ipso quam nemo ei
 dedit. filius autem habet uitam in semet ipso quam pater dedit; sed & iam hic
 ortur aliquod nubulum discutiendum; non deficiamus. intentissimi. pascua
 mentis sunt. non fastidiamus. ut uiuamus; ecce inquis pateris ipse quod uita
 pater filio dedit. ut habeat eam quidem in semet ipso sicut pater habet uitam in

sem& ipso; non indigens ille, non indigere & iste, ut sit ille uita, sit & iste.
 & utrumq. coniunctum una uita, non due. quia unus dicitur non duo diu. & hoc
 ipsum sit esse uitam; quomodo ergo dedit filio uitam pater, non sic quasi ante fu-
 erit filius sine uita; atq. ut uiueret a patre accepit uitam; nam si hoc esset, non
 haberet uitam in sem& ipso; ecce de anima loquebar; Est anima, & si non sit sapi-
 ens, & si non sit iusta, anima est, & si non sit pia, anima est; aliud illi ergo est esse
 animam, aliud uero esse sapientem, esse iustam, esse piam; est ergo aliquid
 quod nondum est sapiens, nondum iusta, nondum pia, non tamen nihil est,
 non tamen nulla uita est; nam ex operibus quibusdam suis ostendit se uitam,
 & si non ostendit se sapientem, piam, iustam; nisi enim uiueret corpus non mo-
 ueret, pedibus gressum, manibus opus, oculis intutum, auribus auditum, non
 aperiret os ad uocem, linguam ad distinctionem uocum non moueret, his itaq.
 operibus uiuere se ostendit, & esse aliquid quod sit corpore melius, sed nunquid
 his operibus sapientem, piam, iustam se ostendit. Nonne ambulat, operan-
 tur, uident, audiunt, loquuntur & stulti, & impii, & iniusti, cum uero se erigit
 ad aliquid quod ipsa non est, & quod supra ipsam est, & a quo ipsa est, percipit
 sapientiam, iustitiam, pietatem, sine quibus cum esset mortua erat, nec uitam
 habebat qua ipsa uiueret, sed qua corpus uiuificaret, aliud est enim in anima
 unde corpus uiuificatur, aliud unde ipsa uiuificatur; melius quippe est, quam
 corpus, sed melius quam ipsa est deus; est ergo ipsa & iam si sit insipiens, iniusta,
 impia, uita corporis; quia uero uita eius est deus, quomodo cum ipsa est incorpo-
 re, prestat illi uigorem, decorem, mobilitatem, officia membrorum; sic cum ui-
 ta eius deus in ipsa est, prestat illi sapientiam, pietatem, iustitiam, caritatem;
 aliud est igitur quod prestatur corpori de anima, aliud quod prestatur
 anime de deo; uiuificat & uiuificatur, mortua uiuificat, si ipsa non uiuifica-
 tur; ueniente itaq. uerbo & infuso audientibus, factisq. illis non solum audi-
 entibus, sed & iam oboedientibus. Resurgat anima a morte sua ad uitam suam,
 hoc est ab iniquitate, ab insipientia, ab impietate, ad deum suum qui est illi sa-
 pientia, iustitia, claritas; surgat ad illum, inluminetur ab illo; accedat inquit
 ad eum; & quid uobis erit, & inluminamini, si ergo accedendo inluminamini,
 & recedendo tenebramini, non erat in uobis lumen uestrum, sed in deo uestro;
 accedite, ut resurgatis, si recesseritis moriemini; si ergo accedendo uiuatis,
 recedendo moriemini, non erat in uobis ^{uita} uita, ipsa est enim uita uestra que
 est lux uestra; quoniam apud te est fons uitae & in lumine tuo uidebimus lumen;
 non ergo sicut anima aliquid aliud est antequam inluminetur, & fit melius
 cum inluminatur participatione melioris, ita & uerbum dei filius dei aliquid
 aliud erat ante quam acciperet uitam, ut participando haberet uitam. Sed uita

Anima:

Anima uita est corporis & deus uita anime

pr, filio

hab& in sem& ipso. ac per hoc ipse est ipsa uita; quid ergo ait dedit filio habere uitam in sem& ipso. breuiter dixerim. genuit filium; neq. eni erat sine uita & accepit uitam. sed nascendo uita est; pater uita est non nascendo, filius uita est nascendo; pater de nullo parte, filius de dō parte, pater quod est a nullo est. quod autem pater est, propter filium est; filius uero & quod filius est, propter patrem est. & quod est a parte est; hoc ergo dixit. uitam dedit filio ut haber& eam in sem& ipso. tamquam dicer& pater qui ē uita in sem& ipso. genuit filium qui est & uita in sem& ipso; pro eo enim quod genuit. uoluit intellegi dedit, tamquam sic cuiquam diceremus. Dedit tibi dī ēē, cui dedit. si alicui iam existenti dedit ēē. non ei dedit esse, quia erat antequam ei dar&ur qui poss& accipere; Cum ergo audis. dedit tibi esse. non eras qui acciperes. existendo accepisti ut esses; Dedit structor domui huic ut ess&, sed quid ei dedit. ut domus ess&; cui dedit. huic domui; quid ei dedit. ut domus ess&; quomodo potuit dare domui ut domus ess&. & enim si domus erat! cui dar& ut domus ess& quando iam domus erat. quid est ergo dedit ei ut domus ess&. fecit ut domus ess&. quid ergo filio dedit. Dedit ei ut filius ess&. & genuit ut uita ess&. hoc est dedit ei habere uitam in sem& ipso. ut ess& uita non egens uita. ne participando intellegatur habere uitam; si enim participando habere uitam poss&. & amittendo esse sine uita; hoc in filio ne accipias, ne cogites, ne credas; man& ergo pater uita; man& & filius uita; pater uita in sem& ipso. non a filio, filius uita in sem& ipso. sed a parte; a parte genitus ut ess& uita in sem& ipso. pater uero non genitus uita in sem& ipso; Nec minorem filium genuit. qui crescendo fier& aequalis; non enim ad sui perfectionem adiutus est tempore, per quem perfectum creata sunt tempora; ante omnia tempora patri coaeternus est; non enim umquam pater sine filio; aeternus autem pater est. Ergo coaeternus & filius; quid tu anima mortua eras. amiseras uitam. audi patrem per filium. Surge recipe uitā. ut in eo recipias uitam quam non habes in te. qui hab& uitam in sem& ipso; uiuificat ergo te pater & filius; & agitur prima resurrectio, quando resurgis ad participandam uitam. quod tu non es. & participando efficeris uiuens. Resurge a morte tua in uitam tuam qui est dī tuus. & transi a morte in uitam aeternā; hab& enim uitam aeternam pater in sem& ipso, & nisi filium talem generar& qui haber& uitam in sem& ipso; non sicut pater suscitāt mortuos & uiuificat. sic & filius quos uell& uiuificar&. quid ergo de illa resurrectione corporis. nam isti qui audiunt & uiuunt. unde nisi audiendo uiuunt; Amicus enim sponsi stat & audit eum. & gaudio gaud& propter uocem sponsi; non propter uocem suam. hoc est participando. non existendo audiunt, & uiuunt.

& omnes qui audiunt uiuunt. quia omnes qui oboediunt uiuunt; Dic aliquid
 dñe & iam de ^{re} resurrectione carnis; fuerunt enim qui eam negarent & dicerent.
 quia ista sola est resurrectio quae fit per fidem, cuius resurrectionis modus
 fecit commemorationem & inflammavit nos, quia quidem mortui audiunt uo-
 cem filii dñi & uiuent; non eorum qui audierint alii moriantur & alii uiuent /
 sed omnes qui audierint uiuent. quia omnes qui oboedierint uiuent; ecce ui-
 demus resurrectionem mentium. Non ergo amittamus ^{de} fidē resurrectione
 carnis; & nisi tu dñe ihu dixeris eam, quem opponemus contradictoribus; Om-
 nium sectae quae se aliquam religionem hominibus in se ipse praesumpserunt;
 non negauerunt istam mentium resurrectionem, ne diceretur eis; si non resur-
 git anima. quare mihi loqueris, quid in me facere uis. si non facis ex d & erio te
 meliorem, quare loqueris, si non facis ex iniquo iustum, quare loqueris, si autē
 facis ex iniquo iustum. ex impio pium. ex stulto sapientem. faceris resurgere
 animam meam si tibi obtemperauero, si tibi credidero; uolentes ergo credi sibi
 omnes qui instituerunt alicuius & iam falsae religionis sectam, negare istam re-
 surrectionem mentium non potuerunt; Omnes de illa consenserunt, sed multi
 carnis resurrectionem negauerunt, & dixerunt infide iam factam eē resurrec-
 tionem; Talibus resistit apostolus dicens. ex quibus est hymeneus & filaeus.
 qui circa ueritatem aberrauerunt dicentes resurrectionem iam factam esse
 & fidem quorundam subuertunt; Jam factam esse resurrectionem dicebant,
 sed eo modo ut alia non speraretur. & reprehendebant homines qui sperabant
 resurrectionem carnis, uelut iam resurrectio quae promissa erat credendo im-
 pleret in mente; Reprehendit eos apostolus; Cur eos reprehendit, si ne
 hoc dicebant quod modo dñs loquebatur. Uenit hora & nunc est, quando mortui
 audient uocem filii dñi, & qui audierint uiuent; sed de uita mentium loquor
 adhuc, ut tibi ihu, nondum loquor de uita corporum, sed loquor de uita uiae
 corporum, id est de animarū, in quibus est uita corporum; Nam scio eē corpo-
 ra in monumentis iacentia. scio & corpora uia in monumentis futura. nondum
 de illa resurrectione loquor; De ista loquor, in ista resurgite, ne ad penam illa
 resurgatis; sed ut noueritis quia de illa loquor, quid addo, sicut & pater habet
 uitam in se & ipso, sic dedit filio uitam habere in se & ipso; haec uita quod pater
 est quod filius est, ad quid pertinet, ad animam an ad corpus. Non enim ui-
 tam illam sapientiae sentit corpus, sed mens rationalis; nam nec omnis ani-
 ma potest sentire sapientiam; habet enim & pecus animam, sed pecoris
 anima non potest sentire sapientiam; Ergo anima humana potest sentire
 istam uitam quam habet pater in se & ipso, & dedit filio uitam habere in se
 & ipso, quia illud est lumen uerum quod illuminat non omnē animam

sed omnem hominem uenientem in hunc mundum; cum ergo ipsi menti loquor, audit id est oboedit, & uiuat; Noli itaq. dñe tace de resurrectione carnis, ne non eam credant homines, & remaneamus nos argumentatores, si praedicatores; Ergo sicut pater habet uitam in semet ipso, sic dedit & filio uitam habere in semet ipso, intellegant qui audiunt, credant ut intellegant, oboediant & uiuant; Audiant adhuc aliud ne hic finitam resurrectionem esse putent, & dedit ei potestatem & iudicium facere; quis pater, cui dedit, filio, cui enim dedit uitam habere in semet ipso, potestatem dedit ei & iudicium facere, quia filius hominis est; iste enim xps & filius di & filius hominis est; In principio erat uerbum & uerbum erat apud dm & ds erat uerbum, hoc erat in principio apud dm; ecce quomodo dedit ei uitam habere in semet ipso; sed quia uerbum caro factum est & habitauit in nobis. ex uirgine maria homo factus, filius hominis est; proinde quia filius hominis est, quid accepit, potestatem & iudicium facere, quod iudicium, in fine saeculi, & ibi erit resurrectio mortuorum, sed corporum; Animas ergo suscitatur ds per xpm filium di, corpora suscitatur ds per eundem xpm filium hominis, dedit ei potestatem, hanc potestatem non haberet nisi acciperet, & esset homo sine potestate, sed ipse est filius hominis, qui & filius di; herendo enim ad unitatem personae filius hominis filio di, facta est una persona, eademq. filius di quae & filius hominis; quid autem propter quid habeat, dinoscendum est, filius hominis habet animam, habet corpus; filius di quod est uerbum di, habet hominem tamquam anima corpus; sicut anima habens corpus non facit duas personas, sed unum hominem, sic uerbum habens hominem, non facit duas personas sed unum xpm; quid est homo, anima rationalis habens corpus; quid est xps, uerbum di habens hominem; uideo de quibus rebus loquar, & quis loquar, & quibus loquar; nunc audite resurrectionem corporum, non me sed dm loquuturum propter eos qui resurrexerunt surgendo a morte, inherendo uitae; cui uitae, quae non nouit mortem; quae non nouit mortem, quia nescit mutabilitatem; quae nescit mutabilitatem, quia uita est in semet ipso, & potestatem dedit ei & iudicium facere, quia filius hominis est; quod iudicium & quale iudicium, nolite mirari hoc quia dixi, dedit ei potestatem & iudicium facere, quia uenit hora, non addidit, & nunc est; ergo horam quandam uult insinuare in fine saeculi; hora nunc est ut resurgant mortui, hora erit in fine saeculi ut resurgant mortui, sed resurgant nunc in mente, tunc in carne, resurgant nunc in mente per uerbum di per filium di, resurgant tunc in carne per uerbum di carne factum filium hominis; neq. enim ad iudicium uiuorum & mortuorum pater ipse uenturus est, ne tamen recedit a filio pater; quomodo ergo non ipse uen-

perso-
na fili

christi

uia
corp

et

turus est, quia non ipse uidebitur in iudicio; uidebunt in quem pupugerunt; ^{S; qf.}
 forma illa erit iudex quae stetit sub iudice, illa iudicabit quae iudicata est;
 iudicata est enim inique, iudicabit iuste, ueniet ergo forma serui, & ipsa appa-
 rebit; & enim forma di quomodo appareat iustis & iniquis, nam si iudicium fit
 fieri nisi inter solos iustos, apparet tamquam iustis forma di, quia uero iu-
 dicium futurum est iustorum & iniquorum. nec licet ut iniqui uideant dm. —
 Beati mundo corde qm ipsi dm uidebunt, talis apparebit iudex, qualis uideri
 possit & ab eis quos coronaturus, & ab eis quos damnaturus est; forma ergo serui
 uidebitur, occulta erit forma di, occultus erit in seruo filius di, & apparebit filius
 hominis, quia potestatem dedit ei & iudicium facere, quia filius hominis est; &
 quia solus ipse apparebit in forma serui, pater autem non apparebit, quia non
 est indutus forma serui. ideo superius ait. pater non iudicat quemquam, sed
 omne iudicium dedit filio; bene ergo dilatatum est, ut ipse esset expositus qui pro-
 positus; Superius enim occultum erat, nunc iam ut arbitror manifestum est,
 quia dedit ei potestatem & iudicium facere. quia pater non iudicat quemquam
 sed omne iudicium dedit filio, quia iudicium per illam formam futurum est
 quam non habet pater; & quale iudicium. Nolite mirari hoc quia uenit hora, non
 ea quae nunc est ut resurgant animae, sed quae futura est ut resurgant corpo-
 ra; expressius hoc dicit, ut calumniam hereticus negator resurrectionis corpo-
 ris non inueniat, quamquam iam intellectus elucescat, cum superius dictum esset, —
 uenit hora, addidit & nunc est, modo autem uenit hora, & non addidit & nunc est, —
 tamen omnes ansas, omnes clauiculas calumniarum, omnes nodos laqueorum
 aperta ueritate dirumpat. Nolite mirari hoc quia uenit hora in qua omnes qui
 in monumentis sunt, quid euidentius, quid expressius, corpora sunt in monumē-
 tis, animae non sunt in monumentis, nec iustorum nec iniquorum; Iusti anima
 in sinu abrahamae fuit, iniqui anima apud inferos torquebatur, in monumento
 nec illa nec illa, superius quando ait uenit hora & nunc est, obsecro intendite.
 Nostis fit quia ad panem uentris cum labore peruenitur, quanto magis ad panem
 mentis, cum labore stetit & auditis, sed nos cum maiore stamus & loquimur; Si
 laboramus propter uos, cur laborare non debetis propter eosdem uos? Superius
 ergo cum dicit uenit hora & addidit & nunc est, quid subiicit, quando mortui
 audient uocem filii di, & qui audierint uiuent, non dixit omnes mortui audi-
 ent, & qui audierint uiuent. Mortuos enim iniquos uolebat intellegi; & num
 quid omnes iniqui obaudiunt euangelio? aperte dicit apostolus, sed non om-
 nes obaudiunt euangelio; tamen qui audiunt uiuent, quia omnes qui obaudi-
 unt euangelio, transiunt ad uitam aeternam per fidem, non tamen omnes ob-
 audiunt, & hoc nunc est, ut uero in fine omnes qui sunt in monumentis, hoc est

in qua forma
 filij s; iudi-
 caturus

Resurrectio
 corporum
 in fine

iusti & iniusti audient uocem eius & procedent; quomodo noluit dicere &
 uiuent; omnes enim procedent. sed non omnes uiuent; in eo quippe quod su
 pradixit. & qui audierint uiuent, in ipsa obauditione uitam aeternam intellegi
 uoluit. & beatam quam non omnes habebunt qui de monumentis procedunt; ita
 ergo & ^{per} commemorationem monumentorum, & expressionem processionis
 de monumentis aperte intellegimus corporum resurrectionem, audient omnes
 uocem eius & procedent; & ubi iudicium, si omnes audient & omnes procedent;
 quasi totum confusum est, nihil uideo discrimen; certe accepisti potestatem
 iudicandi, quia filius hominis es; ecce aderis in iudicio, resurgent corpora de
 ipso iudicio dic aliquid, hoc est, discrimine bonorum & malorum; & hoc audi;
 qui bene fecerunt in resurrectionem uitae. qui male egerunt, in resurrectio
 nem iudicii; superius autem cum de resurrectione mentium & animarum
 loqueretur. Numquid fecit discrimen, sed omnes qui audient uiuent, quia
 ob audiendo uiuent; at uero resurgendo & procedendo de monumentis, non om
 nes ad uitam aeternam ibunt, sed qui bene fecerunt, qui autem male, ad iudiciu;
 hic enim iudicium pro pena posuit, & erit diremptio, & non qualis modo est, nam
 & modo separamur non locis sed moribus, affectibus, desideriis, fide, spe
 caritate; simul enim cum iniquis uiuimus, sed non una uita est omnium; in oc
 culto dirimimur, in occulto separamur; quomodo grana in area, non quomodo
 in horreo, & separantur grana in area & miscentur, separantur cum a palea ex
 poliantur, miscentur quia nondum uentilantur; Tunc aperta erit separatio,
 sicut morum, sic & uitae, sicut sapientiae, ita & corporum; eunt qui bene fecerunt
 uiuere cum angelis dei, qui male egerunt torqueri cum diabolo & angelis eius,
 & transi & forma serui; ad hoc enim praesentauerat ut faceret iudicium, post
 iudicium perget hinc, ducet secum corpus cui caput est, & offeret regnum; tunc
 plane uidebitur forma illa dei quae non potuit uideri ab iniquis, quorum uisio
 ni forma serui exhibenda erat; Dicit & alibi, sic ibunt isti in ambustionem
 aeternam de quibusdam sinistris, iusti autem in uitam aeternam De qua alio
 loco dicit haec est autem uita aeterna ut cognoscant te unum uerum deum &
 quem misisti ihesum christum; tunc ibi apparebit, qui cum informatus esset, si rapinam
 arbitratus est esse se aequalem deo; tunc se ostendit, quomodo se dilectoribus
 suis ostensurum promisit; qui enim diligit me ait, mandata mea custodit,
 & qui diligit me, diligetur a patre meo, & ego diligam eum, & ostendam me ipsum
 illi; quibus loquebatur praesens eis erat, sed formam serui uidebant, formam
 autem dei non uidebant; per iumentum ad stabulum ducebantur curandi, &
 sanati uidebunt; quia ostendam inquit me ipsum illis, quomodo ostenditur
 aequalis patri cum dicit philippo, qui me uidit uidit & patrem; non possum

iudicium pro
 pena

de persona
 christi iudicium

ego a me ipso facere quicquam, sed sicut audio iudico & iudicium meum iustum est, quia dicitur illi eramus, tu iudicabis, & pater non iudicabit, quia omne iudicium dedit filio. Non ergo secundum patrem iudicabis. adiecit, non possum ego a me ipso facere quicquam. sicut audio iudico, & iudicium meum iustum est. quia non quaero uoluntatem meam sed uoluntatem eius qui misit me; Certe filius quos uult uiuificat, non quaerit uoluntatem suam sed uoluntatem eius qui misit eum, non meam propriam, non meam, non filii hominis, non meam quae resistit dō, faciunt enim homines uoluntatem suam non dī quando faciunt quod uolunt, non quod iubet dī, quando autem faciunt quod uolunt, ut tamen sequantur uoluntatem dī, non faciunt uoluntatem suam quam uis quod uolunt faciant; uolens fac quod iuberis, atq. ita & hoc facies quod uis, & non uoluntatem tuam facies sed iubentis. quid ergo, sicut audio, ita iudico, audit filius & demonstrat ei pater. & uidit filius patrem facientem, & ista distuleramus paulo enucleatus pro uiribus per tractate, si tempus nobis per acta lectione. & uires remansissent; si dicam me posse adhuc loqui, forte uos audire iam non potestis; item forte auiditate audiendi dicitis, possumus; melius est ergo ut ego infirmitatem meam fatear, quia iam fatigatus loqui non possum, quam ut uobis iam bene statatis adhuc infundam quod non bene digereatis, proinde huius promissionis quam ad hodiernum tempus si super effi & distuleram, tenet me adiuuante dño in crastinum debito, **EXPLICIT SERMO XVIII.**

INCIPIT XX. AB EO QUOD SCRIPTUM EST IN EUANGELIO SECUNDUM IOHANNEM AMEN AMEN DICO UOBIS NON POTEST FILIUS ASE FACERE QUICQUAM NISI QUOD UIDERIT PATREM FACIENTEM. QUAE CUMQUE ENIM PATER FACIT HAEC EADEM ET FILIUS FACIT SIMILITER. PATER ENIM DILIGIT FILIUM ET OMNIA DEMONSTRAT EI.

Verba dñi nri ihu xpi maxime quae iohannes euangelista commemorat, qui non sine causa super pectus dñi dī discumbibat, nisi ut secreta altioris sapientiae eius ebiberet & quod amando biberat, euangelizando ructaret. ita secreta sunt & profunda intelligentiae, ut omnes turbent qui per uersos sunt corde & omnes exerceant qui recto sunt corde, proinde anim aduertat caritas uestra ad haec pauca quae lecta sunt; uideamus si quomodo possumus donante & adiuuante ipso qui uerba sua nobis uoluit recitari, quae tunc audita atq. conscripta sunt ut modo legerentur, quid sibi uelit quod eum auditis modo dicere. Amen amen dico uobis—non potest filius ase facere quicquam nisi quod uiderit patrem facientem; quaecumque enim pater facit, haec eadem & filius facit similiter; unde autem natus sit sermo iste, commemorandi estis propter superiora lectionis, ubi curauerat dñs quendam